

Ben Bock
ben.bock@energigas.se

Dnr: I2021/03363

Infrastrukturdepartementet
i.remissvar@regeringskansliet.se
i.e.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia:
august.pettersson@regeringskansliet.se

Stockholm den 9 februari 2022

Remiss av EU-förordning om minskade metanutsläpp i energisektorn

Energigas Sverige, som är branschorganisationen för energigaserna i Sverige, har tagit del av rubricerad remiss. Vi tackar för möjligheten att bidra med synpunkter och delger härmed vårt yttrande enligt Infrastrukturdepartementets remiss den 27 december 2021.

Övergripande kommentarer

- Vi är i grunden positiva till att det kommer europeiska krav på minskade utsläpp av växthusgasen metan. Det ligger i linje med vår branschs ambitioner och målsättningar. Flera av våra medlemsföretag arbetar redan idag aktivt med att minska sina metanemissioner. Årligen genomförs exempelvis mätningar för att kvantifiera utsläpp i olika typer av stationer i våra ledningsnät för överföring och distribution av naturgas och biometan. Mätningarna är dock vanligen dyra och tidkrävande att genomföra, varför det hittills inte bedömts möjligt att genomföra mätningar på samtliga stationer årligen.
- Den absoluta merparten av våra två svenska LNG-terminalers emissioner kanaliseras till respektive anläggnings varmfackla där mängden metan mäts innan det förbränns – vilket innebär att rena metanutsläpp är mycket begränsade i förhållande till LNG-hanteringen. På dessa terminaler är även emissionskraven reglerade i miljötillståndens villkor som inte är formulerade helt i linje med er remiss, bland annat regleras metanemissioner idag genom företagets egenkontrollsystem och rapportering.
- Vi anser att förslagets krav på rapportering och tillhörande tredjepartskontroll medför onödig, stor och kostsam administrativ börda utan att tillföra motsvarande nytta. Särskilt systemet med tredjepartskontroll kommer väsentligt att fördyra vår branschs strävan mot nollutsläpp av metan. Vi ser hellre att kontrollregimen kan bibehållas som dagens egenkontroll med rapportering och tillhörande myndighetstillsyn snarare än genom tredjepartskontroll.
- I remissen anges att tillkommande kostnaderna förväntas bäras av prissättningen av operatörernas tjänster. Det är dock viktigt att operatörerna kan erbjuda ett konkurrenskraftigt energislag i konkurrens med andra energislag – vilket förutsätter kostnadseffektiv reglering för att minska metanutsläppen.
- Det är därtill oklart hur rapporteringen ska gå till. Det behöver klargöras om rapporteringen ska ske direkt i ett internationellt (digitalt) system eller om den ska skickas till den behöriga myndigheten.
- Det är dessutom oklart hur långt nedströms operatörens (TSO eller DSO) ansvar sträcker sig. Ansvaret bör lämpligen inte sträcka sig längre än till första ventil inom slutkundens fastighet (det vill säga servis-ventil eller motsvarande). Det behöver också klargöras i förslaget.

Detaljerade kommentarer

Nedan följer våra detaljerade kommentarer till olika artiklar i förslaget.

Artikel 6

- 1 och 2. Här anges att behörig myndighet ska "*carry out periodic inspections*" och "*Inspections shall include, where relevant, site checks or field audits examination*". För att ett så omfattande system som här i övrigt beskrivs är det mycket viktigt att regeringen ger behörig myndighet förutsättningar och resurser att faktiskt utföra det som krävs av dem enligt dessa skrivningar. Vi pratar här om resurser att kontrollera 1 000-tals kilometer ledningsnät och 100-tals ventil-, regler- och mätstationer.

Artikel 12

- 2. Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska verksamhetsutövare också lämna in en rapport till de behöriga myndigheterna som innehåller direkta mätningar av metanutsläpp på källnivå för operativa tillgångar.

Begreppet Operativa tillgångar (*operated assets*) behöver definieras tydligare.
- För företag som regelbundet mäter metanutsläpp och har ett fungerande läcksöknings- och reparationsprogram som visar minskning av metanutsläpp bör det finnas möjlighet till enklare rapportering (till exempel med 24 eller 36 månaders intervall istället för varje år). Som ett incitament till att arbeta med att minska metanutsläppen.

Artikel 14

- 2. Senast den ... [sex månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska operatörerna genomföra en undersökning av alla relevanta komponenter på deras ansvar i enlighet med det program för upptäckt och reparation av läckor som avses i punkt 1.

Det behöver förtydligas vilka de Relevanta komponenterna (*relevant components*) är. Att slentrianmässigt utföra läckagedetektering var tredje månad av exempelvis rörledningar i mark – om dessa nu ska betraktas som relevanta komponenter – kommer att kräva mycket stora resurser, då det finns 1 000-tals kilometer sådana ledningsnät bara i Sverige. Kostnaderna för sådana generella och i många fall verkningslösa mätningar skulle mycket hellre kunna användas för att rekonditionera åldrande nätsektioner där så bedöms lämpligt. Det är stor utmaning nog att mäta alla relevanta komponenter var tredje månad i de hundratals ventil-, regler- och mätstationer som, som finns runt om i landet - vilket heller knappast kan motiveras ur ett kostnads/nytto-perspektiv.

- 3. Vid genomförandet av undersökningarna ska operatörerna använda utrustning som tillåter detektering av läckage av metan från komponenter på 500 ppm eller mer.

Hur ska 500 ppm mätas? Det blir ett annat resultat om man mäter läckaget från 1 cm avstånd eller från 20 cm avstånd. Det måste antingen vara bättre specificerat hur man mäter 500 ppm eller så bör de 500 ppm byta ut mot ett volymflöde (exempelvis Normalkubikmeter per timme, Nm³/h – alternativt kilogram per timme, kg/h) eller annan tydligare enhet.

Det vore dessutom att föredra att differentiera kravnivån mellan relevanta komponenter med högt respektive lågt tryck då läckaget är direkt beroende av bakomliggande tryck.

För ledningsnät i mark blir detta krav i praktiken omöjligt att leva upp till, då det inte ens finns åtkomst till ledningarna. Vi anser att sådana ledningar måste undantas från detta krav.

- 4. Operatörer ska reparera eller byta ut alla komponenter som visar sig avge 500 ppm eller mer metan. Reparationen eller utbytet av de komponenter som avses i första stycket ska ske omedelbart efter upptäckt, eller så snart som möjligt därefter, men senast fem dagar efter upptäckt - förutsatt att operatörerna kan visa att säkerhets- eller tekniska hänsyn inte tillåter omedelbara åtgärder och förutsatt att operatörerna upprättar ett reparations- och övervakningsschema.

Många komponenter har långa leveranstider – ofta längre än 6 månader. Sådana komponenter är det inte möjligt att byta ut utan omfattande lagerhållning av operatören. Kostnad för sådan lagerhållning tas inte upp i konsekvensutredningen.

Artikel 15

- 1 till 4. Det bör finnas olika kravnivåer för ventilering/luftning (*venting*) för olika metanmängder. Det är orimligt att inte kunna lufta mycket små volymer utan rapportering, exempelvis vid begränsade underhållsåtgärder i ledningsnät med låga tryck.
- 5. Fackling är endast tillåten om varken återinjektering, användning på plats eller sändning av metanet till marknaden är möjlig, av andra än ekonomiska skäl. I en sådan situation ska operatörerna, som en del av rapporteringsskyldigheterna i artikel 16, visa för de behöriga myndigheterna att det är nödvändigt att välja fackling istället för antingen återinjektering, användning på plats eller sändning av metanet till marknaden.

Här anges att fackling inte är tillåten av ekonomiska skäl. Det strider mot punkt 3 e) som anger att vid underhållsarbete är avluftning/fackling tillåten. Kraven måste förtydligas. Vid vilka typer av underhållsarbeten (även återkommande underhållsarbeten) får fackling utföras?

Det måste vara tillåtet att fackla gas som är förorenad med exempelvis kvävgas, vilket är vanligt förekommande vid exempelvis täthetsprovning, det vill säga av säkerhetsskäl. Det går inte att distribuera sådan gas, då det allvarligt skulle riskera påverka säker förbränning hos slutkunder.

Artikel 30

- (i). Här anges att "*failure of operators ... to demonstrate the necessity to opt for venting instead of flaring and to demonstrate the necessity to opt for flaring instead of either re-injection, utilisation on-site or dispatch of the methane to a market...*".

Av drift-, process- och flödestekniska skäl anser vi knappast att behörig myndighet kan förväntas ha sakkunskapen att bedöma "the necessity to opt for". Vi föreslår att punkt (i) stryks eftersom den riskerar bli godtyckligt använd och därmed inte rättssäker.

Med vänliga hälsningar,

Maria Malmkvist
Vd

Ben Bock
Chef Säkerhet och teknik